

Dosarul nr. 3ra-1381/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani –L. Holevițaia
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Bostan, A. Malfi, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Serviciul Fiscal de Stat,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Macarie Chirica împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului ,

împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău, s-a menținut hotărârea din 15 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 13 februarie 2017 Macarie Chirica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea avizelor de plată la impozitul pe avere pentru anul 2016 nr. 0000058956 din 09 decembrie 2016 și nr. 0000064466 din 07 februarie 2017.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la 09 decembrie 2016 pe numele său de către Inspectoratul Fiscal de Stat sect. Rîșcani mun. Chișinău a fost emis avizul de plată la impozitul pe avere pentru anul 2016 nr. 0000058956. Nefiind de acord cu avizul dat, la 23 decembrie 2016 a depus contestație la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, prin care a solicitat anularea avizului nr. 0000058956. La 12 ianuarie 2017 Inspectoratul Fiscal de Stat a refuzat în anularea avizului de plată.

Reclamantul a menționat că la 07 februarie 2017 Inspectoratul Fiscal de Stat sec. Rîșcani mun. Chișinău a emis avizul nr.0000064466 analogic celui din 09 decembrie 2016.

Analizând avizele în cauză în raport cu legea adoptată consideră că ele sunt ilegale și urmează a fi anulate ca emise în baza unei legi ce contravine Constituției. Mai mult ca atât, a mai indicat că avizele conțin date denaturate, care diferă de

datele cadastrului, or costul averii a trei bunuri imobile aflate în proprietatea sa nu depășește suma de 1 500 000 lei, fapt confirmat prin certificatul eliberat de organul cadastral.

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Macarie Chirica. S-a anulat avizul de plată la impozitul de avere pentru anul 2016 nr. 0000058956, întocmit la 09 decembrie 2016. (f.d. 74, 79-82)

Prin decizia din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău al Serviciul Fiscal de Stat, s-a menținut hotărârea din 15 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 110,111-116)

La 06 iunie 2018 și 31 octombrie 2018 Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs și recurs suplimentar împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere ca neîntemeiată a acțiunii. (f.d. 120-125,136-139)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat, că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material, ceea ce adus la soluționarea greșită a pricinii. Instanța de apel nu a luat în considerație faptul că la momentul eliberării avizului de plată la impozitul pe avere pentru anul 2016 - la 09 decembrie 2016, datele cu privire la evaluarea și suprafața bunului imobil căsuța de vacanță din ÎP „Briz” au fost luate din registrul bunurilor imobile existente la 01 noiembrie 2016: suprafața 149,30m²- valoarea estimată - 797 008 lei. Eroarea admisă de organul cadastral cu referire la suprafața și valoarea bunului imobil din ÎI „Briz” nu constituie temei de anulare a avizului de plată la impozitul pe avere pentru anul 2016. Astfel, prin admiterea acțiunii lui Macarie Chirica, având ca temei eroarea organului cadastral, instanța a examinat legalitate acțiunilor Agenției Servicii Publice și nu legalitatea acțiunilor autorității fiscale.

La 18 octombrie 2018 Macarie Chirica a depus referință, solicitând ca cererea de recurs declarată de Serviciul Fiscal de Stat să fie declarat inadmisibil. (f.d. 131-134)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 20 martie 2018, expediată participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal la data de 31 mai 2018, confirmare privind recepționarea acestora la materialele dosarului lipsește. (f.d.112)

În aceste circumstanțe recursul și recursul suplimentar, declarate la 06 iunie 2018 și 31 octombrie 2018, se consideră depuse în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Serviciul Fiscal de Stat a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat

circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Serviciul Fiscal de Stat, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas